

Het Huwelijk

Om het menselijk geslacht in stand te houden heeft de Schepper man en vrouw in een samenwerkingsverband geplaatst. Dit is een soort maatschap te noemen, of in andere woorden, het huwelijk. Dit is noemt men '**erotiek**' dat is de ervaring of beleving van Leven. De Schepper heeft het leven lief, en zei: 'Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt'.

Huwen, samengaan is een **levenswet**, een kosmisch begrip. Het is een samensmelten van twee tot één, dit om de dood tegen te gaan, en het uitsterven te voorkomen. Het leven moet immers overwinnen! Eva is de moeder aller levenden. Door haar is en komt de overwinning. Huwen staat in onze genen, en die opzettelijk de huwelijks-handeling weigert haat in het diepst het leven en kiest voor de dood. Huwen is **samengaan** op wettige wijze; het huwelijk is jezelf overgeven aan de ander, waaruit een nieuwe existentie ontstaat, waaraan weer nieuw leven kan of zal ontspruiten. Zo is het huwelijk het belangrijkste fundament van ons **bestaan en voortbestaan**.

Twee krachten werken samen om tot een huwelijk te komen, n.l. de inwendige kracht, de liefde, én de uitwendige kracht, de schoonheid. Door deze twee krachten wordt leven tot leven gebracht. Dit maakt huwen niet alleen tot een keus en/of wilsgedaan van de mens, nee, het is een natuurwet, zoals er ook de wet der zwaartekracht is.

De drang naar het huwelijk is als een vuur in ons mensen dat niet te blussen is, want de drang naar en van leven is voortleven! De vrouw heeft aantrekkingskracht op de man, ze straalt hem toe; en wederom heeft de man aantrekkingskracht op de vrouw. Als het huwelijk nu een wet **IN** ons is, kan het niet anders dan dat het huwelijk uitwendig zich in wettige banen laat voltrekken, anders komen er uitwassen en ongedisciplineerde excessen als 'samenwonen', etc.

Huwen is immers niet zondermeer een los samengaan van twee partners; nee, het is een vast verband, waaruit een gezinsverband ontstaat, samen met de familie. Als zodanig is voor een huwelijk de onderlinge én de wederzijdse goedkeuring der ouders een **hoofdvereiste**.

Jonge mensen laten zich veelal leiden door verliefdheid (waarover straks meer), terwijl ouderen de zaak beter kunnen beoordelen vanuit ervaring en nuchterheid. Zo voltrok zich oudtijds in Israël dan ook het huwelijk binnen het gezins- en familieverband op wettige wijze. Er was vroeger geen stadhuis noch kerk, en ook werd men niet in de Tempel gehuwd.

De ouders zochten veelal een vrouw die paste bij hun zoon, en overlegden met de familie van het meisje, betaalden een bruidsschat en leidden het meisje gesluierd naar hun zoon, en plaatsten haar in zijn tent. Dan werd de zoon gehaald en onder hun toezicht naar die tent gebracht, waar deze alléén naar binnen ging en daar tegenover zijn gesluierte toekomstige vrouw stond. De jongeman lichtte dan de sluier op en stond oog in oog met het meisje. Beviel zij hem dan gaf hij een schreeuw van vreugde; beviel zij hem niet, dan liet hij niets horen. De beide families stonden buiten de tent te wachten hoé de zaak zich zou uitpakken. Hierop wijst Johannes de Doper in Joh.3:29.

In beide gevallen, of het meisje nu wel of niet bevallig was in de ogen van de jongen, was hiermee wél het huwelijk gesloten! Een meisje zal na deze vorm van huwelijksluiting zelf nooit het huwelijk kunnen ontbinden. Zij is geheel passief. Samenwonen zonder wederzijdse toestemming van ouders -indien nog in leven- en indien men nog onmondig is, is te veroordelen. Volgens de Bijbelse maatstaven is een huwelijk tot stand gekomen als ouders -als getuigen- wederzijds instemmen met het samengaan van een jongen en een meisje. Het laken waarop men de eerste huwelijksnacht sliep werd goed bewaard, als bewijs van de maagdelijkheid. Ook hier werd wel mee gefraudeerd.

Huwelijk in het Grieks is **gamos**, en dat betekent bruiloft.

In het Engels is game spel. Huwelijk is **liefdesspel**.

Het gaat van eros (liefde) naar extase (geestvervoering), en is altijd een **enkelspel** (monogaam wil zeggen: een enkel-spel), en dat leidt ons mensen terug naar de eenheid van Elohim. Vandaar dat een nieuw

huwelijk na een ontorechte scheiding gezien wordt als echtbreuk. Wij kunnen zeggen dat die twee tot één vlees zijn geworden, en hetwelk Elohim samengevoegd heeft scheidde de mens niet. Wanneer is er echter sprake van Goddelijke samenvoeging? Kunnen wij stellen dat alle huwelijken op deze aarde door Jahweh zijn samengevoegd?

Vereisten voor een door Elohim samengevoegd huwelijk zijn: Het huwelijk als uitdrukking gevend (expressie) aan de hoogste éénheid, fysieke éénheid (één vlees), en één geest, anders is er geen sprake van een huwelijk, doch van een samengaan. Verder, dat er volkomen overgave is, en wederzijds dienen, hetwelk symbolen zijn van deze eenheid. Gen.2:24.

Wij leven momenteel nog in het astronomische vissentijdperk waarin nog zeer veel huwelijken een vergissing zijn. Men zoekt zelf maar uit en men rommelt maar wat aan. Men geeft zich niet in algehele overgave aan de voorzienige leiding van de Schepper, zoals in het geval van Abraham die een vrouw voor Izaäk liet zoeken door zijn knecht.

Velen komen er na langere of kortere tijd achter dat hun huwelijk niet klopt, maar durven niets te doen, want ja, er ligt een trouwbelofte, en de dreiging van wat "God" samengevoegd heeft, scheidde de mens niet.

Velen gehuwden horen en passen echter niet bij elkaar, het zijn ongelijkpolige partners. Het is eigenwerk, er is geen groei naar die hogere éénheid, men groeit uit elkaar, en dit is het bewijs dat zij niet door Elohim zijn samengevoegd, maar in feite door zichzelf en het Boze. Het Boze werk is vereenvoudiging, splitsen (tetra) der eenheid, en zo blijven de partners, ondanks het liefdespel, vër van elkaar staan. De liefde (eros) in het spel (gamos) moet tot extase (dat is buiten zichzelf treden) leiden, en is het pad tot die hógere eenwording. Het 'slechte' huwelijk is slechts een sexspel óm de sex, om zelfbevrediging, en dat leidt naar verdeling en ontrouw. Het is **ego-stase**, zelfbevrediging, waar de ánder slechts lustobject is. Het 'goede' huwelijk geeft **polarisering** en samenwerking van twee partners (positief en negatief), en dat is

slechts mogelijk wanneer de magneetpolen in een juiste verhouding tegenover elkaar staan en alzo samenwerken. De pluspool heeft altijd iets van de minpool in zich, en omgekeerd. Wanneer de proporties niet goed verhouden, leidt dit tot onbalans.

Het liefdesspel moet tot de 'volmaakte' extase leiden, en dat is de **inwijding**. In Deut.23:17; Hos.4:14, de **qudesj** = hoer, schandjongen, waarvan de eigenlijke betekenis is 'gewijde'. Dit zijn personen die zich daaraan gewijd hebben, n.l. met hun sexdiensten zich hebben gewijd aan de godheid.

Wanneer echte Israëlieten samengaan in een huwelijk **wijden** zij zich aan elkaar, en daarmee aan de Schepper. Als men dát breekt, is dat ontrouw, = echtbreuk = zonde. Als men vroeg of laat ontdekt dat er geen sprake is van samenwerking om tot die hogere eenheid te komen, is dat een teken dat dit huwelijk niet door Elohim is samengevoegd en dat er dan geen sprake is van echtbreuk als men het loskoppelt. De Schepper Zelf heeft uit Zijn hemels 'huwelijk' Apollyon als hoofdengel weggezonden toen bleek dat hij/zij imperfect was.

Apolyo = wegzenden, ontslaan. Dit is Satan (= tegenstander), of Apollo, zie Openb.9:11. Satan was onbruikbaar om de hógere eenheid van Jahweh en El Schaddai uit te drukken. Satan ontwierp zijn eigen systeem, een tetragonaal of piramidevormig systeem, zoals te zien op de 'one dollarnote', de merovinger-pyramide. Dit begon in de Fanuelhal in de USA in het teken van de sprinkhaan. De sprinkhaan is symbool van 'de dans ontspringen'. Zo meent Satan de dans te zijn ontsprongen om in de USA, de Nieuwe Wereld, zijn nieuwe wereldorde te vestigen. Apollyon is de overste der sprinkhanen!

Elk kosmisch atoom heeft in zich de krachten van twee stralen, zowel negatief als positief, in goede verhoudingen; deze krachten scheppen de eerste draaiing van een spiraal, en deze draaiing wordt voortgezet als één straal, één lijn, en, dat noemt men nu in een huwelijk een paar.

Deze twee krachten zijn de plus en min-factoren/polen en zorgen voor drie activiteiten (dit is tevens de grondgedachte achter het communisme van Engels, Hegel en Marx) n.l. dat de these en antithese leiden tot de Synthese.

Beweging, licht/geluid leiden tot de Levensboom. Aan die levensboom kennen wij de DNA/RNA-spiralen. Zo komen er atomen van de grote Ongemanifesteerde (de Schepper), die men 'zaad-atomen' zou kunnen noemen. Deze atomen zijn centrum-gericht, éénheid-zoekend, middelpuntzoekend. Men stelde het oudtijds zich zo voor dat de twee stralen via de god-vorm Horus en Eros, waarbij Horus de godsvonk was, en Eros het zaad-atoom, samenwerkten. Eros is dan de vertegenwoordiger van de mens, en de Ant-Eros komt uit het kosmische ei.

Horus

De mens heeft de opdracht zaad-productief te zijn, gelijk de Schepper, zie Mal.2:16, want Hij zoekt het zaad van Elohim. De Schepper zoekt naar het goede DNA/RNA, hetwelk uit een 'goed' huwelijk voortkomt, en het andere wordt straks verbrand en opgeruimd.

Eros (Liefde) was de oerkracht die orde uit de chaos schiep. Zo ook in het goede huwelijk, waarin Eros de twee chaoten (partners) tot perfectie brengt via extase, buiten zichzelf treden. Eén zijn, (unio, unity) brengt tot een hogere dimensie. Het is onmogelijk via een andere existentie tot hogere eenheid te komen. Het Satan-tetra-systeem biedt daartoe geen mogelijkheden. Slechts via het Woord is er de wordende manifestatie van de grote Ongemanifesteerde Schepper. Slechts in het Woord ligt de nieuwe kern van het bestaan als onsterfelijke, en die weg wordt bereikt via extase = buiten zichzelf treden, het overgaan in Christus, waardoor men een **nieuwe schepping** wordt. Dit gaat slechts via de weg van algehele zelfverloochening. Dan komt de nieuwe eenheid en aanneming tot kinderen 'Gods'.

Geen expansiesysteem, geen implosiesysteem om via splijting en vereenvoudiging 'geestelijke kinderen' voort te brengen, zoals Satan wil en doet. De nieuwe geboorte is de vaststelling om als ingewijde te worden, gelijk de Engelen, Luk.20:36. Hoe? Met een door van Bóven aangestelde partner! Dan hebben wij geen jaren van 'uitproberen' nodig om te zien of we wel bij elkaar passen. Hij wil daarin ons leiden in wijs beleid, ook al duurt het in onze ogen weleens heel erg lang voor wij de juiste partner ontmoeten.

Er moet immers volkomen **onderlinge overeenstemming** zijn der beide partners, anders is het samenspel (de ware erotiek) onmogelijk. Men moet overeenstemming hebben, dat wil zeggen samen de dingen gemeen hebben, om tot de gemeenschap te komen. (gemeen = overeenkomst)

In onze maatschappij en rechtsorde vereist men een huwelijkssluiting voor de wet, en de kerkorde eist een huwelijksinzegening. Beiden behoren echter niet tot het fundament van het Bijbels huwelijk!

Oudtijds had men er oog voor, zoals gezegd, dat er alléén op de onderlinge overeenstemming werd gelet, en op de wederzijdse toestemming der families. Waar nu die onderlinge overeenstemming verbroken wordt/is, is het fundament van het huwelijk onderuit gehaald. Men kan dan wel bij elkaar blijven, maar het is slechts een 'rommelen'. Binnen het huwelijk kan men immers óók overspel plegen! En waarvan men denkt, dat het overspel is als jongelui, wanneer zij als hoogste uiting van hun wederzijdse liefde, met elkaar paren, en waaruit een kind voortkomt, dan is dat géén overspel! Men laat deze jongelui in de kerk schuldbelijdenis doen van zonde tegen het zevende gebod, maar dat is ongerijmd! (het 7e gebod gaat niet over echtbreken, maar over verbastering). Eerst gaan wij het doel van het huwelijk nader bezien.

Echtscheiding komt voort uit de gevallen engelenwereld.

Het Hebreeuwse **sillah** = echtscheiding, en het Griekse **apollyo** is ontslaan. Ontbinding van het huwelijk geschiedt volgens de Schrift altijd door de man. Deut.22:13-19; Mal

Het huwelijk is de grondslag voor het familieleven, waaruit de maatschappij ontstaat. Het doel van de Schepper is dat man & vrouw elkaars leven zullen verrijken, opbouwen in materieel en geestelijk opzicht, en zij samen een gezinsleven scheppen om het zaad van Elohim voort te brengen. Wanneer het wezen van zo'n huwelijk, zoals de Schepper dat Zich voorstelde, wordt aangetast, is scheiding zelfs noodzaak. Het O.T. spreekt niet over een scheidingsrecht der vrouw, want de man kocht in feite zijn vrouw, **en de huwelijkssluiting droeg, zoals wij zagen, een puur privaat karakter zónder enige publieke handelingen.** Zo stond het ook met de scheiding.

Het huwelijk is een samengaan, een overgaan in elkaar, dat wil zeggen een inmenging van twee personen in elkaar om uit die éénwording datgene uit te zaaien wat het 'zaad Gods' wordt genoemd. Mal..2:16.

Als grond voor te scheiden staat in Deut.24:1-4 dat de man iets '**walgelijks**' in de vrouw vond. Wat hiermee wordt bedoeld, is nog onduidelijk. Het is niet zo dat de man ontdekte dat de vrouw echtbreuk of overspel had gepleegd, want daar stond immers de doodstraf op, dus had de vrouw dan niet weggestuurd mogen worden. De reden welke de Jesjoea opgeeft tot scheiding is 'overspel', in de zin dat men zijn/haar lichaam overgaf aan een godheid zoals in de tempelprostitutie, dus een samenspel buiten de huwelijkspartner met een ándere partner, en men zich daarmee wijdde aan de vreemde godheid. Het is een vleeselijke gemeenschaps-handeling met een vreemde man of vrouw om daardoor de godheid te dienen. Wij denken vandaag de dag heel anders over "overspel", en missen hierdoor de Bijbelse notie.

Wat is de basis voor een goed huwelijk?

De twee partners moeten fysiek van gelijke soort zijn, moeten in hun DNA/RNA overeenstemmen, anders kan men onmogelijk een zaad 'Gods' voortbrengen; dan krijgen wij hybriden en kruisingen. In geestelijk opzicht moeten de partners overeenstemmen, dezelfde polariteit hebben om elkaar te kunnen opbouwen. Een derde mogelijkheid is er niet, óf men bouwt elkaar op, óf men breekt elkaar af. Het is de R.K. gedachte dat het huwelijk onverbreekbaar is. Dit is meer ideaal dan werkelijkheid, want ook in 1 Cor. 7:15 staat dat men op religieuze gronden kan scheiden. Een samengaan zónder onderlinge overeenstemming is immers geen huwelijk, maar een 'samen voort sukkelen'. Zie Amos 3:3.

Echtgenoten wil zeggen: echt= onvervalst, niet geveinsd, prettig, die echt met elkaar kunnen genieten. Huwelijk wil zeggen: echtvereniging, trouwen, houden van. Genieten wil zeggen: genot, in het genot van iets zijn, de voordelen er van krijgen, zich in iets verlustigen, tot niets

worden via de zelfovergave om een hógere eenheid te vormen. Genereren wil zeggen: voortbrengen, genieten via de genitalia (geslachtsorganen) en dat is paren, dus een ECHT-PAAR. Het gaat om de eenheid van het paar, anders kan het zaad geen echt zaad voor Elohim zijn. Dán slechts geniet de Schepper met ons mee, als alles naar Zijn wil verloopt.

Generatio = voortplanting van het geslacht.

In het huwelijk wordt gezorgd voor de kosmische energiewisseling via de genitalia, voornamelijk de clitoris. De clitoris is n.l. het **enige orgaan van het lichaam dat genot als functie heeft**. Alleen de vrouw heeft zulk een orgaan, en dat zorgt bij haar voor de extase via het orgasme. Het is de man die daarvoor zorg draagt, en daarom is hij haar **echt-genoot**, die mee-geniet in hetgeen zij ervaart, want het huwelijk is een bloed-band, een zaad-band, met als basis **wederzijds dienen!**

De vrouw wordt zelfs mee gebouwd uit het zaad van de man. Zij krijgt in haar bloedbanen de opbouwende cellen van de man, en daardoor zijn zij één vlees; het is een samensmelting, die wederom tot uitzaaiing leidt.

Hier zijn wij aangekomen om te zien wát nu precies met het **vaderschap en moederschap in de Wet wordt bedoeld**.

In Exodus 20:12 staat: Eert Uw vader en Uw moeder

AB is het Hebreeuwse woord voor 'vader', en dat betekent niet slechts 'vader-zijn', maar **vaderschap**. Zo ook met 'moeder', het Hebreeuws Em, is **moederschap**.

Patrimonie = vaderschap, vaderlijk erfdeel (biologisch). Dit Vader- en/of Moederschap kan men **onteren!** Vandaar het gebod om zijn vaderschap en haar moederschap te eren! Zo kan men b.v., door zich te laten steriliseren, zich ontdoen van zijn vader- of moederschap, met als gevolg dat men hierdoor de dagen verkort in het land dat de Schepper ons geeft. Door sterilisatie krijgt men een onnatuurlijke hormonen-huishouding in het lichaam. Ook door rasvermenging onteert men het vader- en

Kerkelijk huwelijksinzegening

moederschap, want daardoor ontstaan bastaarden en houdt het ras (de soort) op te bestaan. Lichamelijk, biologisch vader- en moederschap is een gave van de Schepper, Gen.1:28; Ps.127:3, 128:3; men kan zich daarin verdienstelijk maken door een gezin op te bouwen! Door dit te doen is men mede-schepper met de Allerhoogste. Het is toch wel opmerkelijk dat in zeer vele talen het woord 'vader' bijna dezelfde klank heeft. Het grondbegrip van 'vader' is: **iemand die een nageslacht heeft verwekt!**

Onan (zoon van Juda) wilde dit niet doen, en hij werd gedood.

Dit Bijbelse vaderschap omvat drie hoofdfuncties:

1. koningschap= regeren en leiden.
2. priesterschap= bemiddelen en dienen.
3. profeetschap= onderwijzen en leren.

Hoe kijkt de jeugd in haar jonkheid tegen de liefde aan?

De jeugd beschouwt de verliefdheid als het hóógst bereikbare ideaal op aarde. En, inderdaad wordt in het menselijk leven nérgens een groter geluksgevoel ervaren dan in de verliefdheid. Toch is het ervaren van zulk een heel groot geluksgevoel niet zonder gevaren. Juist doordat de gevaren zo onbekend zijn, gebeuren er zoveel ongelukken. Verliefdheid brengt n.l. **onlosmakelijk** met zich mee dat het in onze organen het geslachtsgevoel opwekt (de voortplantingsdrang). En, het noodlot, om zo te spreken, van deze verliefdheid is, dat direct ná de seksuele daad de intensiteit of sterkte ervan afneemt.

Dit wordt ook wel de **'list van de natuur'** genoemd, n.l. om de keerzijde van de verliefdheid voor de jeugd te verbergen. De jeugd meent immers in de roepstem der verliefdheid het gezang van het **'eeuwig-blijvend-geluk'** te horen, maar in wezen is dit niets anders dan de roep om nieuw nageslacht, ter voorkoming dat het mensengeslacht zou uitsterven!

Velen geven in de roes van verliefdheid slechts toe aan hun gevoelens, zonder te letten op andere zaken die nodig zijn voor een goed huwelijk, zoals karakter, etc. In de roes der verliefdheid is men voor vele zaken 'blind'. Vele jongelieden hadden vast voorgenomen om voor het huwelijk niet tot de seksuele daad over te zullen gaan, en toch 'moesten' velen van hen trouwen! Door de verliefdheid worden in het lichaam biologisch bepaalde stoffen aangemaakt, die net als drugs, een roes

geven, zodat men zichzelf niet meer is. De rem is weg, men laat zich gaan. De verliefde mensen voelen zich stapelgelukkig, en zijn door die roes verdoofd voor de werkelijkheid. Hun partner is álles, en zij zien geen énkél gebrek in elkaar. Maar direct ná deze verliefdheid opent zich voor velen de valkuil! De keuze van partners kan **niet** aan het blinde toeval worden overgelaten! Toch is er ook geen wetenschappelijk boek met selectieve keuzemogelijkheden. Het is fout om op onze pathologische lustgevoelens af te gaan. Wij hebben in het nemen van een goede keuze allereerst onze ouders en familie te raadplegen, die veelal een veel betere kijk op die zaken hebben dan de jongeren. Het fenomeen **'verliefdheid'** was oudtijds in de Bijbel ook bekend, en ter voorkoming van veel ellende zochten de ouders naar een geschikte partner voor hun zoon/dochter. Ook ouders kunnen falen, en zo ligt het eigenlijke oordeel van de keuzebepaling bij de Engelen.

Adam en Eva zijn zelf gaan experimenteren, niet meer te rade gegaan met de Schepper. Daar en tegen zien wij in het samenbrengen van Izaäk en Rebekka wij een stukje levensleiding, waaruit blijkt dat ook wij de hulp en leiding van de Alwetende mogen inroepen in het zoeken en uiteindelijk bepalen van onze keuze. Het is n.l. een grote tragische vergissing, en/of misleiding dat Erotiek slechts te maken heeft met seksualiteit. Nee, Erotiek is iets heel ánders. Het is de totale liefde tussen twee partners, waar seksualiteit slechts een klein, maar niet onbelangrijk, deel van is. Hierover straks meer.

Wij zullen eerst gaan letten op de getalsmatigheden van de Schepper in de schepping met betrekking tot het huwelijk. Adam draagt als aardse mens de uitdrukking van het getal VIJF. Denk aan de vijf zintuigen, vijf vingers en vijf tenen, etc. Als geestelijke mens draagt hij het getal ZEVEN, als regelrechte zoon van Elohim. Eva droeg wel het getal VIJF, en verkreeg slechts door het huwelijk met Adam deel aan die geestelijke mens, de ZEVEN.

Toen Jesjoea bij de waterput tegen de vrouw zei, Joh.4:15: Gij hebt vijf mannen gehad, en uw zesde man is onwettig, wees Hij daarmee zo goed als zeker op het 'hoer-systeem' van het Grote Babylon, van de 6 - 6 - 6.

Dit is een onwettig systeem van Satan. Wanneer straks de wáre Man van Israëel zal komen tot Zijn Bruid, het aardse Israëel der twaalf stammen, komt het perfecte huwelijk van de aardse vijf met de geestelijke zeven. Dat is totaal twaalf, dat is de symboliek van de twaalf stammen, de twaalf Apostelen en de twaalf poorten in het Nieuwe Jeruzalem.

Jesjoea vroeg de vrouw om water. Water is het symbool van het komende astronomische Waterman-tijdperk, waar de bruiloft des Lams plaatsheeft, en de completering van het hemelse door het aardse. Negen is het getal van het oordeel. Satan had slechts negen stenen, zie Ez.28:12, en was incompleet.

De Hogepriester droeg twaalf stenen, offerend voor de twaalf geslachten Israëls. Wij zien dat de ZEVEN van Boven komt (de zeven Elohim, de hemelse perfectie).

De VIJF is van Beneden, (de vijf nog verborgen Elohim, de aardse vervolmaking of perfectie).

Hiervan zei Jesjoea tegen de vrouw: Ik ben van Boven (de 7) en jij bent van Beneden (de 5). Hoe zit dat nu? Waar kwam Eva vandaan? Eva werd 'gebouwd' uit de zgn. "rib" van Adam¹. Zij is dus een product van

¹ Het sperma van de Kurios dacht men zich in oude tijden in ongeslachtelijk te zijn, genaamd Eua. Daarvan komt de naam Eva, of Eu-a, dat wil zeggen: de betere helft, die later afgesplitst werd van Adam. Jahweh bracht Adam buiten zichzelf in een diepe slaap (hypnosis) om hem te splitsen. A-dam en Eu-a waren eerst één geheel, een compleet pneuma, dat bij in- en uitademing Eu-dam of eudaimonia kan worden genoemd, als een euforie, dat is het zich gelukkig voelen. Het manna dat uit de hemel viel werd het "brood der goden" genoemd, ook wel sperma, of te wel het witte puberzaad, maagdelijk. Dat is het hagosperm (het heilige zaad) zoals in gnostische teksten aangeduid. De ouden zagen de Godheid ala Vader en Moeder in één. Men geloofde dat de Godheid hermaphrodite was. De Goddelijke personen dacht men zich in met mannelijke en vrouwelijke kenmerken. Openbaringen 1:13, daar heeft de persoon twee borsten, omgord met een gouden gordel (beha).

'beneden'. Rib, zie Strong concordance 6768 is **tseleq**, en dat komt van een ongebruikelijk wortel, en betekent zo iets als splitsen, klonen. Rib is ook te vertalen door 'kamer' en/of 'aanhangsel', d.w.z. de voorraadkamer van het sperma van Beneden, van de aardse man ... Adam. Daaruit is de vrouw gebouwd, gesplitst om samen mét die aardse man een huwelijksseenheid te vormen, Gen.2:18-25. Zo werd de vrouw de **wederhelft** van de man, en die twee zullen (substantieel) tot één vlees zijn.

En, het zijn de Elohim (de zeven geopenbaarde en vijf verborgen 'goden') die inzicht hebben in de genetische blauwdruk van de mens, man en vrouw, en die zorg dragen voor het heilige zaad en bloed.

De vrouw is iets heel wonderlijks. De man was eerst, maar later lezen wij dat de vrouw de man zal omvatten, Jer.31. Via de vrouw wordt de man(nelijke lijn) in stand gehouden. De vrouw is uit de man, maar de vrouw is tegelijk in de man. Het woord '**animeren**' betekent **opwekken, lust geven tot**. Anima wil zeggen, de innerlijke vrouw die in de geest van elke man leeft. Eva leefde immers reeds ín Adam toen zij er nog niet fysiek was. Anima in het Grieks betekent: **Levensadem**.

Maar het is in de vrouw tevens ook de man die in háár geest leeft, en tot wie zij begeerte heeft. Anima is dus de schakel tussen het bewuste en onbewuste, en is het kruispunt in het getal acht, dat zijn twee cirkels op elkaar, waar de lijnen elkaar raken (de mobiusband). Wanneer die twee cirkels losliggen en toch iets voor elkaar voelen is dat het symbool voor de kreeft, de zes en de negen, géén eenheid. De acht vormt een éénheid.

Die innerlijke vrouw in de man, en die innerlijke man in de vrouw vormen de diepgaande gevoelens tot elkaar in de mens, de **motions of emoties**, en dát is de sleutel tot het verstaan van het ware moeder-principe in Israëel. Door rasvermenging kan men òf teveel òf te weinig mannelijks/vrouwelijks in zich krijgen, en zo ontstaan de heksen, feeksen, psychopaten, dictators, beulen, homo's en lesbo's, etc.

Jeremia toont dat in het nieuwe verbond hét exacte juiste evenwicht zal terugkeren van de 'vrouw-in-de-man', en van de 'man-in-de-vrouw', dus een balans in DNA/RNA.

Dan zal de Man/vrouw en de Vrouw/man ge-re-animeerd worden, d.w.z. zichzelf bewust worden. Dit is de wedergeboorte der ganse schepping en

houdt in een animatie, dat is lust opwekken tot het liefhebben van de Schepper bovenal, en de naaste (bloedverwant) als zichzelf.

Zo kwam de eersteling in de wereld met de uitroep: Ik heb lust om Uw Wil te doen!

De exact juiste verhouding in de lichamelijke **biseksualiteit** gaat gepaard met een geestelijke biseksualiteit, d.w.z. de volmaakte volwassenheid of het kosmische bewustzijn. Hieruit ontstaat het ware geluk, liefhebben en beminnen. Geluk is iets dat lukt, als vanzelf gaat. Geluk valt praktisch nooit in het enkele individu, maar ontspruit uit een wederzijdse verhouding met een partner. Twee mensen die in een soort samengevlochten verhouding komen en een éénheid vormen (de mobiusband), en in die eenheid elkaar trouw zijn en blijven. Een Gordiaanse knoop is niet te ontwarren, maar een PENTA-knoop demonstreert ons de perfectie van het huwelijk. Een stukje recht papier leerden wij op de kleuterschool samenvlechten, en wanneer men in een strip recht papier een knoop legt, ontstaat de PENTA-knoop. Dit geeft een zeer hechte verbintenis weer, wat eveneens ook buiten het huwelijk kan, zie David en Jonathan. 2 Sam. 1:26.

Aards geluk is kwetsbaar, maar wanneer de partners van Hogerhand zijn samengevoegd/ samengevlochten, is het onverbreekbaar en geluk -- zalig! Liefhebben heeft diverse aspecten. Strongs conc. agapao = liefde in morele, sociale zin. En phileo is een vriend zijn, en dat kan met sentiment gepaard gaan als een zaak van het hart (animus passivi) en/of als zaak van het hoofd (thelo).

Extase komt van het Griekse 'buiten zichzelf staan'. Ex= buiten, oud, gewezen. Extase is de toestand waarin iemand door verrukking en diep gevoel van vreugde zich aan zijn omgeving voelt onttrokken, en een 'hemel op aarde' beleeft.

Extase is de tegenpool van ellende (= buiten het land zijn, of uitlandig, elders in ballingschap naar het diepste punt van jezelf zoeken van geluk).

Repos Ailleurs is de spreuk: 'De rust is elders.'

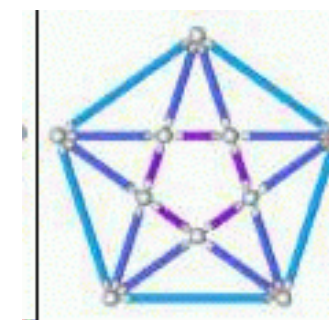
Agape is liefhebben, en de tegenpool hiervan is 'duvel maar op'. Agapes....is synoniem met apiletos (philos)= mannenliefde, zoals tussen

David en Jonathan, en is amicitia. Amicitia duidt slechts op vriendschap. Amor hoort bij de homo's en lesbo's.

Maar door amicitia ontstaat de hoogste vorm van maatschap, het geluk zoals in de twee houten die samengebonden werden tot één hout, ziende op het herstel van Israël. Ez.37:19.

Maatschap keert terug tot de mater = de moeder, de oermoeder, de materie waaruit wij zijn ontstaan, die begeesterd werd tot extase, een buiten de materie treden in de geest, tot een volmaakte nieuwe eenheid (pentaknoop).

Het 'rad onzer geboorte' verloopt van geboorte <> leven <> sterven als een 'eeuwige' rotatie. Men ontkomt er niet aan, en er is géén uitweg wanneer men alleen blijft! Slechts in een samenwerkingsverband, o.a. het huwelijk, maar ook in vriendschap als mannen of vrouwen, of als kleine groep, is er de mogelijkheid naar buiten te treden (extase) als men

zichzelf in de ander(en) verliest en men een dienende functie inneemt. Als het zaad in de aarde valt en niet sterft, blijft het alleen, maar indien het sterft (dat is buiten zichzelf treedt door afsterving) dus extatisch wordt, komt er véél vrucht. Joh.12:24.

Zo is het in de wedergeboorte en vernieuwing eveneens, waarbij er een afsterving plaatsvindt, waaruit wij buiten onszelf treden en in Christus nieuwe schepselen worden, van wie Hij de oudste

Broeder is, Die ons leidt naar de Bron van Vrede en Geluk, en wij elkaar liefhebben in Hem = Amicitia.

*Het hoogste geluk is te leven, en liefde weg te mogen geven,
dat om te zetten in beminnen, met hart en zinnen,
voor het zingen van het allerhoogste levenslied
van wat Elohim ons in Zijn Zoon biedt!*

Extase en Eros

Vanuit het antieke wereldbeeld zag men extase als seks..stase, als iets dat puur zondig was, want het liefdesspel zou des duivels zijn. Men zag

de zonde van Eva en Adam als een soort orgastisch experiment van niet-reproductieve sex, wat immers gestraft werd door Jahwe bij Onan. Gen. 38:8. Extase, het buiten jezelf komen, komt tot stand via het **orgasme**, op organische wijze, dat wil zeggen via een orgaan dat de Schepper alléén aan de vrouw heeft toegedacht.

Oude godinnenreligies zagen in de extase een kosmische vereniging met de godin. In het Midden-Oosten en de Islam is sex-extase nog een groot taboe.

In het patriarchaal tijdvak verhinderde de vader-status de man het om zijn vrouw te 'verwennen', dus om zelf als zoon van de kosmische moeder actief te zijn. De vrouw was er slechts voor de voortplanting, en daarmee uit. De man had vele voorrechten boven de vrouw, en seksualiteit was 'vies en zondig'.

Het zicht op de kosmische energiewisseling in het huwelijk was totaal weg. Alle tijden door leefde echter wel in de vrouw de behoefte tot extase, want daarin ligt het wonder van de kosmische energiewisseling, van de 'wedergeboorte', verklaard. Zo kwam men tot **masturbatie**. Masturbatie is in het Latijn manu stupratio = manuele wrijving der geslachtsorganen waardoor orgasme ontstaat. Dit is zelfbevrediging, niet reproductief, en is in strijd met de kosmische wetten.

Orgasme verloopt via het ware moeder-principe van liefde, en daardoor vindt de energiewisseling plaats. Die liefde zoekt zichzelf niet, dus geen masturbatie en zelfbevrediging, maar is ten bate voor de ánder, het nageslacht. Deze liefde gaat voorbij de ego-grenzen, en is op weg naar de vervolmaking. Zo ontstaat er in het huwelijk een steeds grotere éénwording, en daaruit komen nieuwe vruchten voort. Orgasme is het hoogtepunt der seksuele lustgevoelens, en dat wordt door de vrouw véél intensiever ervaren dan door de man. Het principe van energiewisseling vinden wij ook terug in ons eigen lichaam. Wij eten voedsel van de aarde, en in onze ingewanden vindt de stofwisseling (energie-overdracht) plaats. Wij ademen lucht in, en in onze longen wordt de zuurstof uit de lucht overgedragen aan ons bloed. Dit is energiewisseling in en van één individu; maar in het huwelijk vindt energiewisseling plaats tussen twee individuen!

Problemen rond de erotiek

Erotiek is gemeenschapsvormend, seksualiteit niet.

Door de leer dat een mens een aparte ziel zou hebben, is de mens in twee delen gedeeld, en is seksualiteit vereenzelvigd geworden met erotiek.

De mens is echter geen tweeheid, maar een éénheid; één wezen dat zich op twee manieren openbaart, n.l. als lichaam en geest. De erotiek of liefde zit in het gehele lichaam, in diens biologische structuur, én in diens geest.

Men kán eenvoudig weg erotiek of liefde niet vereenzelvigen met seksualiteit, want dan is er véél te weinig gezegd. De bevrediging van seksuele lusten heeft plaats in een hoogtepunt, een climax. Als de liefdesdaad afgelopen is, is ook de seksuele drang weg, maar niet de liefde. Vele mannen en vrouwen leven echter méér voor de seksuele bevrediging dan voor de liefde, en juist daarom stranden vele huwelijken. De seksuele daad die niet in lotsverbondenheid plaatsheeft met de ander is in feite prostitutie.

Erotiek is iets unieks, en laat zich niet in een kooi opsluiten, noch beschrijven in een schema. Liefde is het belangrijkste element in de samenleving om te overleven en er iets aangenaams van te maken, maar juist daaraan ontbreekt het veelal. Men weet liefde niet te waarderen. Toch mogen wij de levenswerkelijkheid van de mens niet geheel laten opgaan in het lichamelijke, noch in het geestelijke. Blijft liefde stilstaan bij het voortplantingsproces, dan is het niet meer als 'nestzorg'. Gaat liefde hieraan voorbij, dan kan het een spel vol geneugten worden, zónder verantwoordelijkheid. Gaat liefde echter dwars door het voortplantingsproces heen, dan ontstaat het gezin, en heeft men z'n taak verstaan!

Liefde is immers de bron van de geestelijke levenskern van het gezin, die uitmondt in een samenleving. Liefde is dynamisch, als een opwellende bron. De ware liefde zal zich in het huwelijk meer en meer ontwikkelen, want het huwelijk is de enige legale manier voor menselijke liefde om zich ten volle te kunnen ontplooiën.

Onze huidige juridische huwelijksvorm is tijdgebonden, want daarmee valt of staat niet de Bijbelse norm van het huwelijk. Wanneer het huwelijk geen dieper fundament heeft dan louter juridische formulering,

is het maar een vormendienst. Wanneer wij dus niet de moed hebben het Bijbels huwelijksfundament te scheiden van het wettelijk- juridische, werken wij mee aan schijnheiligheid en maken wij het huwelijk tot een aanfluiting. Het huwelijk is een leerschool; men moet leren elkaar te begrijpen in alle dingen. Men moet elkaars geestelijke en lichamelijke polen weten te vinden, en daar moet men wederzijds begrip voor opbrengen. Zo niet, dan wordt veel jong en teder vrouwengeluk verwoest door zingenot.

Erotiek of liefde heeft immers álles te maken met de relatievorm tussen twee mensen in hun lichamelijke en geestelijke binding, om elkaar op te bouwen tot volle levenswerkelijkheid.

Erotiek is de wondere kracht die twee mensen samenbindt en samen weet te houden. Het beest ken geen erotiek, wel seksualiteit. Alleen seksualiteit zonder erotiek verdierlijkt de mens. In seksualiteit zit wel een sterke levenskracht om voor nageslacht te zorgen, maar is slechts een éénrichtingverkeer. De mens is voor tweerichtingsverkeer geschapen; niet alleen liefde in de slaapkamer, maar in héél het leven!

Hierin moeten en mogen wij het beeld van de Onzienlijke weer spiegelen. Het is dus een defect als mannen ... mannen, en vrouwen ...vrouwen gebruiken om liefde uit te wisselen in seksuele zin.

Erotiek is de drang in de mensen die hen voortdrijft naar het zoeken van bevrediging der lusten. Zo wordt via allerlei middelen, o.a. lectuur en muziek, daaraan tegemoet gekomen. Vele liefdesromans en veel liefdesmuziek willen de tekorten aanvullen die er in de mens ontstaan kunnen. Er is altijd een stille revolutie geweest tegen het huwelijk, om op allerlei manieren het huwelijk onderuit te halen. Wij zien zulk soort ontsparingen o.a. in het oude Sodom en Gomorra, en nu in de hedendaagse huwelijkswetgeving en huwelijksmoraal.

Het zal echter niet gelukken het huwelijk als Bijbelse notie kapot te krijgen!

Seksuele lusten die autonoom (zelfstandig) zijn en blijven, zijn egocentrisch, en openbaren zich in de homo- en lesbo-liefde, en zijn niet reproductief en vruchtbaar. Vrouwen konden in het patriarchale systeem

niet hun seksuele genot verkrijgen en uitspreken, zodat vrouwen op elkaar waren aangewezen, waardoor lesbische ontaarding ontstonden.

De vrouw heeft een klein apart orgaan van de Schepper ontvangen waarin dit genot schuilt, n.l. de **clitoris**. Men noemt dit orgaan wel de '**angel van Venus**'. Dit is het belangrijkste deel van

het genot tijdens de copulatie. Oudtijds werd dit primaire lustgevend deel der genitale zone gezien als infantiel (Freud).

De man omvingt de vrouw in alle vormen van het leven, en de vrouw kon zich niet ontwikkelen in haar vrouw-zijn. Het nieuwe verbond, Jer.31:22 toont het huwelijk van Jahweh, waarin de Vrouw de Man zal omvatten! Het huwelijk is geen samenvoeging van **ongelijksoortigen**! Nee, man en vrouw zijn als mens gelijk, doch biologisch ongelijk! De kosmische orde tussen die twee gelijksoortigen is dat zij samenwerken (vrijen, om samen vrij te worden) om tot een hógere levensvorm te geraken. Man en vrouw zijn wel dualiteiten, mannelijk en vrouwelijk, maar zij vormen een éénheid temidden van hun verscheidenheid, en daaruit komt de extase voort, en ontstaat de basis voor een totaal nieuwe wereld en samenleving, n.l. het Koninkrijk van Elohim.

De biologische orde is, dat Eva uit Adam is genomen, maar dat het verdere mensengeslacht uit Eva voort is gekomen. Dus de clitoris is uit de penis geschapen, maar alle latere penissen zijn voortgekomen via de clitoris. De vrouw is uit de man, maar alle mannen komen uit de vrouw. De clitoris zorgt voor de **climax**, het hoogtepunt of keerpunt in energiewisseling.

Climax = cli --- ma of klimaat, de sfeer, of de samenwerking van de clitoris in het maatschap/huwelijk, hetgeen leidt tot de hoogste vorm van geluk en wat uitmondt in het Rijk van de Schepper!

Climax is de opklimmende reeks van telkens sterkere uitdrukkingen. En dát is het wat door de clitoris tot stand komt, in de sfeer van het klimaat, het gericht zijn op de Levenszon, waar de levensbron voor de vrouw de man is, op wie zij zich richt, zoals dat bijzonder schoon verwoord is in Gen.3:16:..... **en tot Uw Man zal uw begeerte zijn!**

Huwelijkse staat heet ook wel matrimony. Matrix betekent baarmoeder. In de baarmoeder komt een chemische vermenging tot stand van het zaad, waaruit een samensmelting ontstaat, n.l. de bevruchting.

Direct daarna lezen wij in Gen.3:16: **En de man zal over U heersen**, d.w.z. gezag hebben, of, hij moet zorgen dat de begeerte der vrouw tot bevrediging komt. De man is er dus niet om zichzelf te bevredigen, wat maar al te vaak geschiedt; noch mag de vrouw zichzelf animeren, want dat is de taak der man binnen het samenwerkingsverband, dat leidt naar de grote climax, het orgasme. Zo werkt dat nu eenmaal in de biologische orde, maar wij zien dat ook in andere zaken. Een orkest is ook een samenwerkingsverband, en daarin zit ook de gezamenlijke opklimming om tot een climax te komen. Dát is het geheim van 'moeder natuur'. Geheim = orgia, het intieme vertrouwen.

Origineel, originalis = oorspronkelijk, oorsprong, afkomst, van de OER-AHN of Oude van Dagen, van de Schepper Zelf. Hij schiep ons naar Zijn beeld en gelijkenis, Man én Vrouw!

Wij stammen af van Elohim. Ortus municipio = geboren worden, afstammen. En A-Orta is de grote lichaamsslagader, onze levensbron. Municipality = gemeente in het Engels. Zo stammen wij af van de Grote Levensbron en vormen wij via de levensslagader in de Zoon een nieuwe Gemeente. Het huwelijk ziet immers op Christus en de Gemeente! In het **klimaat** (de sfeer) van het huwelijk wordt het hemelse op aarde weerspiegeld!

Bij de vrouw zijn alle lichamelijke en geestelijke functies zozeer met elkaar verbonden en verweven, dat de coïtus het gehele geestelijke leven beïnvloedt. Zij is daarom ook pas gereed als er in het geheel geen spanningen meer zijn, om dan de geestelijke eenheid op z'n diepste te beleven, waardoor zij zichzelf even kwijt is, extase beleeft.

In het huwelijk waarborgt de Schepper veiligheid en overleving, gezondheid en genot. Ondanks alle aanslagen op het huwelijk, heeft het huwelijk overleefd, en zál het overleven!

Extase is geen zonde, maar is juist de weg naar bevrijding. Het ópwekken der liefde wordt juist hoog gewaardeerd in het Hooglied, 2:5, 3:5, 8:4. En op diezelfde wijze zal een nieuwe wereld ontstaan, Jes.35:1-7. Verheugt U en weest blij, want Jahweh heeft wat nieuws op aarde geschapen, n.l. **de Vrouw zal de Man omvangen**. Jer.31:22-40.

De vrouw is biologisch verschillend van de man. De geslachtsorganen bij een vrouw liggen inwendig, en die van een man zijn uitwendig. De vrouw krijgt een eierstok mee met een vast aantal eitjes (ongeveer 30.000), en na een maan-periode van 28 dagen menstrueert zij en wordt er o.a. een onbevucht ei afgestoten.

Er komt iets nieuws, het moederprincipe zal worden hersteld, en het Kaïn/Ezau-vaderprincipe zal verdwijnen. Het Vrouwenzaad zal het Slangenzaad de kop vermorzelen. De Nieuwe Hemelse Man is de Messias met Zijn Lichaam, de Gemeente der 144.000, en Israël der twaalf stammen is Zijn aardse bruid. Dán wordt het Vrederijk realiteit, en het zal uitmonden in het Koninkrijk van Elohim, tot Hij zal zijn **alles in allen**. Die **Gemeente is als een maagd zonder vlek of rimpel**.

Het maagdschap hoort bij een ongehuwde vrouw die nog van geen man weet, dus nog geslachtelijk ongerept is.

Maagd in het Hebreeuws is **almah**, zie Strongs 5959= gesluierd, bedekt. Almown= verborgen; Alemet= bedekt. Dit betekent dat de bron van voortplanting nog verborgen is, afgedekt met het zgn. 'maagdenvlies'.

Virgin (maagd) in Strongs 1330= Bethuwlah = gescheiden. Beth = huis, en lah = besloten, bedekt. Zo is haar baarmoeder nog een afgesloten huis (des levens). Schending van het maagdschap geldt als iets vreselijks, Jes.23:12.

De Schepper had een specifiek doel met deze afscherming der baarmoeder, n.l. tot reinheid, als symbool van zondeloosheid.

De Schepper heeft in Zijn wijsheid over de bron waar het menselijk leven ontstaat een dun vlies gespannen. Daaronder en daarbinnen vindt het proces der éénwording plaats, waaruit een nieuwe splitsing voortkomt, bevruchting, als een 'nucleaire' zaak.

De baarmoeder heeft dan ook de betekenis van een “heiligdom”. Het vlies roept een halt toe aan vroegtijdig vuil dat wil indringen. Pas binnen een huwelijk mag de weg tot dit 'heiligdom' worden doorboord, zoals in de tempel het voorhang scheurde en de weg des heiligdoms geopend werd door het bloed van de Messias. Elke jongen of man moet weten dat hij een overtreder is der scheppingsorde wanneer hij ongehuwd zijnde bij een maagd dit vlies doorbreekt.

In de tempel (het lichaam van de gelovigen is een tempel des H.Geestes, en dit geldt wel heel specifiek de baarmoeder) mocht niemand in het Heilige der Heiligen komen dan eenmaal des jaars de Hogepriester. Er hing een dik gordijn, de zgn. **voorhang**. Op Grote Verzoendag mocht de Hogepriester achter dit gordijn treden. De Messias heeft door Zijn bloedstorting de weg geopend voor de toegang tot de Vader, tot aanneming (verwekking) van kinderen, Hebr.8:2, 9:24, 10:14.

De Messias is de Nieuwe Man, en de Gemeente is de hemelse Bruid, die zónder vlek of rimpel is in Hem, 2 Cor.11:2.

Schending van het maagdschap is iets vreselijks, wat afgebeeld is door de voorhang des tempels, want ieder die het probeerde daar achter te komen, werd gedood!

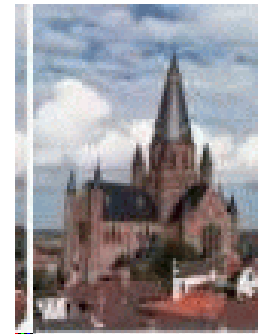
Het huwelijk is een samenspel, en dán is het een eerlijke zaak, en is het bed onbevlekt. Daarbuiten is het overspel of hoerij, hetwelk Elohim zal oordelen. Overspel in het Hebreeuws is nawaf, Strongs 5003, en komt van 'ruimte maken, verwerpen'. Na'ah= huis. Door overspel, buiten het gegeven huwelijksspel om, verwerpt men de scheppingsorde, maakt men ruimte, door het maagdenvlies te doorbreken, waar dat niet mag. Men is als een inbreker die in andermans huis inbreekt. Dit is overspel en zonde tegen het tiende gebod, hetwelk met de dood (werd) gestraft (behoorde te worden). Lev.20:10; Deut.22:22. Gemeenschap met een niet-verloofde maagd werd oudtijds niet voor overspel gehouden, maar voor hoerij. Hebr.13:4 waarschuwt tegen hoereerders en overspelers. Juist rond het voortplantingsproces zien wij zovéél zonden. Wat rein gehouden moet worden, is dikwijls zozeer verontreinigd!

De baarmoeder is de plaats (matrix) waar de materie 'begeesterd' moet worden om nieuw leven voort te brengen. Waarom is de mens zo dwaas

geweest alle eeuwen door om reeds bij de wortel van zijn **ontstaan en voortbestaan** zoveel zondigs toe te laten? Hier zien wij dat daar de Boze zijn pijlen op heeft gericht!

Het huwelijk is dus een zeer duurzame betrekking, te zien in de symboliek der gouden trouwringen. Echtscheiding is er slechts vanwege de 'hardigheid uwer harten'. Christus noemt Zich de Bruidegom, Mark.2:19, en het koninkrijk van Jahweh wordt met een bruiloft vergeleken. Dit zijn voorbeelden van het huwelijk. Paulus pleit dan ook niet in 1 Cor.7 voor de ongehuwde staat, maar zegt dat het goed is in verband met de nog korte tijd vóór de wederkomst te blijven zo men is. Het Griekse woordje **kalon** betekent 'goed, of nuttig'. Het kan dus nuttig zijn vrijgezel te blijven. Dit pleit niet voor het **celibaat**. In Efeze vermaant hij, dat gelijk Yashua Zijn Gemeente liefheeft, alzo de mannen hun vrouwen liefhebben. Ef.5:22-33.

Deze **verborgenheid is groot**, en Rome heeft het woord 'verborgenheid' vertaald door **sacramentum**, om alzo het huwelijk tot een heilige handeling te maken. Mysterion heeft echter geen betrekking op een heilige handeling, maar op de heilige orde van het huwelijk. Paulus

waarschuwt, dat die heilige orde gevaar loopt als men de onreine hartstochten z'n gang laat gaan, als er twee geloven zijn. Beide levens der partners moeten in de Messias gefundeerd zijn, dán pas is hun huwelijk beveiligd tegen ontwrichting. Men is in het huwelijk immers op elkaar aangewezen, voor elkaar verantwoordelijk, maar ook van elkaar afhankelijk. Nergens anders dan ín het huwelijk is er de mogelijkheid elkaar wederzijds te verrijken, maar ook, nergens anders dan in het huwelijk is er de ruimte om elkaar op

het allerdiepst te vernederen en te kwellen!

De zegen van het huwelijk is de gezinsvorming. Dat is een heel belangrijk doel in het huwelijk, maar **niet het hoofddoel**. In Gen.2 is het hoofddoel: wederzijdse hulp en onderlinge bijstand. De vrouw is primair de hulp van de man, de levensgezellin. De vrouw is enerzijds gelijk aan

de man, vlees van zijn vlees; en toch is ze zo heel anders in veel opzichten. Juist in dat ánders-zijn wordt, in de verbinding mét elkaar in het huwelijk, het diepste van hun één-zijn in hun ánders-zijn beleefd.

De seksuele verhouding in het huwelijk is niet zomaar met een vergelijk goed te vergelijken; nee, het is juist de met **niets** te vergelijken hoogste intieme relatie tussen twee mensen, de man en de vrouw, die in een verbond zijn getreden. Een overtreding op dit terrein geldt dan ook als een grote zonde. Voor de Schrift geldt het monogame huwelijk als norm. Gen.2 en Marcus 10. Polygamie en bigamie werden toegelaten, maar druisten wel in tegen de orde van Jahweh.

Door de Reformatie is het huwelijk weer opgewaardeerd, maar nog niet geheel verlost van alle Rooms en heidens zuurdeeg. De Reformatoren zagen het huwelijk niet als een privé-aangelegenheid, maar als iets dat in het sociaal/maatschappelijk leven verankerd ligt. Er is dus een goede voorbereiding nodig om tot het huwelijk te komen, en

daarbij mogen wij de maatschappelijke zijde ervan niet over het hoofd zien. Het huwelijk-sluiten had oudtijds eveneens een publiekelijk karakter, want het familiebelang stond er mee op het spel. Sinds de 12 eeuw werd het huwelijk in de R.K.kerk tot een sacrament, en diende daarom in de kerk te worden gesloten. De R.K.kerk zag elke inmenging van de staat als ongeoorloofd.

De Reformatoren brachten hierin verandering, en zagen de overheid als 'Gods dienaar'. De overheid mocht het huwelijk sluiten, indien zij haar wetten maar baseerde op de norm der Schrift. Tenslotte werd het kerkelijk huwelijk als onwettig gezien, en een huwelijk was pas geldig als het voor de ambtenaar der Burgerlijke Stand was gesloten. En zo is dat nu nog.

De Reformatie was ervan overtuigd dat de huwelijksorde beschermd diende te worden (om der zonde wil) en vandaar dat het huwelijk door

wettelijke bepalingen omgeven moest zijn. De staat kreeg het toezicht of de gehuwden hun verplichtingen wel na zouden komen. Zo hadden/hebben kerk en staat beiden een taak.

De kerk geeft aan wát de wil van Jahweh is aangaande het huwelijk, en de staat voert deze wil uit en past ze toe.

Pas in de Napoleontische tijd en wetgeving kwam de huwelijkssluiting geheel aan de staat toe. Daarmee tracht de overheid allerlei wantoestanden te voorkomen op het huwelijkse terrein, en dat is te eerbiedigen. Het huwelijk op het stadhuis is dus niet zomaar een 'boterbriefje' halen.

Het huwelijk is altijd een zaak die gesloten wordt en moet worden door de twee partners zélf. Zij geven immers elkaar het ja-woord. En hetzij vroeger de familie, hetzij nu de ambtenaar, waren/zijn getuigen, en dát wordt nú wettelijk vastgelegd. De kerk of de staat sluit dus niet het huwelijk, nee, dat doen de partners zelf, oudtijds én ook nu!

Een definitie van het huwelijk is, dat het is de van Jahweh gegeven orde voor die samenleving van man en vrouw, waardoor zij van twee tot één worden door de liefdesverbintenis, zónder daarbij hun eigen identiteit op te geven. Tot het wezen van het huwelijk behoort dat het onverbrekkelijk is, en de eenheid die man en vrouw in het huwelijk beleven omvat álle levensuitingen. Het huwelijk is een groot geheim, omdat het is de weerspiegeling van het nóg veel grotere geheim van de liefde van de Messias tot Zijn Gemeente. Erotiek kan niet ontbreken in het huwelijk, maar vormt niet de basis ervan. Erotiek moet zich ontwikkelen door de ware liefde, waardoor wederzijdse verantwoordelijkheid wordt gewekt. Het huwelijk is dan ook de geheel énige ruimte waarin man en vrouw zich lichamelijk en geestelijk ten volle aan elkaar kunnen geven, waaruit de geslachtsdaad voortkomt. Zo staat het huwelijk onder het gezag en in de dienst van de Schepper en Zijn Koninkrijk. Primair heeft het huwelijk ten doel de **onderlinge bijstand van elkaar in tijdelijke en toekomstige zaken**, waarbij men elkaar de vreugde schenkt van het moeder-worden en vader-worden.

Gezondheid in de Wet met betrekking tot het voortplantingsproces

De Schepper heeft ons niet zonder instructies gelaten, en ons niet ergens in een oerwoud gedropt en ons aan ons lot overgelaten. Voortplanting via geslachtsgemeenschap is een kosmisch gegeven, een puur natuurlijke zaak, waaraan wederzijds genot en bevrediging rijke toevoegingen zijn.

Wanneer dit aspect van het leven vervaagt, komt het gehele leven tot verval, omdat dit de basis vormt van ons voortbestaan. Seksuele gezondheid en reinheid is een eerste vereiste om ook in alle andere levensvormen en levensgebieden gezond te zijn, zowel individueel als gemeenschappelijk.

Een leger soldaten mag nog zo goed uitgerust zijn, indien het inwendig verloederd is vanwege seksuele lusten, is men maar half in staat te vechten tegen een vijand.

In de schepping heerst de wet van INKRIMPING en EXPANSIE, OP- en ONTLADING. Zoals wij ademen met de longen, in- en uitademen, toont het gehele framework der schepping in- en expiratie. Dit zijn min of meer de 'geheime' structuren der schepping. In de veelheid bestaat een eenheid, en in de eenheid is de veelheid terug te vinden. Zo zag Jakob ook de engelen OP- en NEERDALEN op de ladder. Ook in het liefdespel geschiedt dit om tot een orgasme-coïtus-zaadlozing te komen. Dit is de orde en wetmatigheid in de schepping, om verval tegen te gaan. Geen menselijk vlak waar echter zoveel mis is gegaan dan dat der voortplanting. Nachash bracht Eva van de rechte weg af, en Adam wordt ter verantwoording geroepen daarvoor. Zo zien wij de zorg en wederzijdse verantwoording. Wij zijn genoodzaakt, indien wij hart hebben voor de Schepper, onszelf en ons nageslacht, de vinger op de zere plekken te leggen, en vele misstanden met name te noemen, o.a.:

Masturbatie

Manuele wrijving, zelfbevrediging van man of vrouw door het prikkelen der geslachtsdelen d.m.v. wrijving of hulpmiddelen. Uit het Kinsey-rapport blijkt dat in de USA 90% der jongens van 20 jaar, en 82% des meisjes dit praktiseert. Niet-masturberenden zijn dus verreweg in de minderheid. Zo was ook Lot de enige in Sodom die géén afwijkend gedrag vertoonde. De meerderheid mag men niet volgen in het kwade. Masturbatie is een egocentrische vorm van zelfbevrediging, waaraan een schakel ontbreekt, en behoort deswege tot perversie. Het is valse

voorlichting, zoals in meisjesbladen als 'Yes', waarin psychologen beweren dat vrijen met jezelf nóg intiemer is dan met een partner. Dat dit tegen de natuurorde indruist toont Gen.3:16, waar Eva na de zondeval in het Paradijs de straf krijgt waarin nog een zegen is verpakt: **Tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.**

Hieruit blijkt dat de man de kracht en het opzicht heeft over de lichamelijke acties en werkingen der vrouw, en de man haar de grote gift van het GENOT moet geven om tot de climax te geraken. Gen.3:16 kunnen wij lezen als: **Van uw man zal uw eindgift (de climax of het orgasme) zijn, en hij heeft het vermogen over uw lichamelijke opwekking daartoe.**

Een bruid

Wanneer de vrouw daar lust toe heeft, is het de taak der man dat te bewerkstelligen, Hoogl.2:7.

De wetten van de Schepper berusten op samenwerking, en niet op alleenheerschappij, zoals Apollyon wil. Zelfbevrediging is enkelvoud, is een vorm van narcisme of zelfaanbidding. Door zelfbevrediging kan geen zelfverwerkelijking komen. Slechts in de fusie der twee partners komt het heil, de zegen. Heil komt van helen, bij elkaar brengen tot een éénheid.

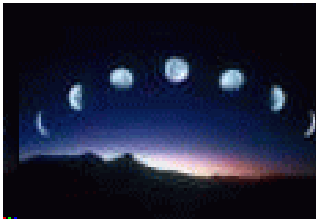
De kosmos blijkt te bestaan en voort te bestaan op de hogere vorm van zelfwerkzaamheid binnen een samenwerkingsverband, en dát is het huwelijk! Via de man wordt de vrouw vrij. Vrijen wil zeggen, elkaar vrijmaken, los van de eigen ego's, tot samenbinding in één hoogwaardig nieuw verband.

Zo is eros het verlangen naar de liefdesdaad, en **aphrodisiazijn** het volvoeren ervan. Eros brengt niet tot die hogere eenheid, slechts Aphrodite is hier het symbool van.

Het pentagram is de uitdrukking van de hoogste vorm van perfectie in de schepping. De vrouw draagt dit pentagram in haar genitaliën bij zich. De menstruatie duurt vijf dagen, en na die vijf dagen komt de maagden-

energie in de maancyclus vrij, en wordt vol dadendrang ... tot ovulatie, waarna een ándere energie vrijkomt, n.l. om te fuseren met een mannelijk zaad.

De vrouw heeft het 25 uren maanritme. $25 = 5 \times 5$, maar wordt gedwongen te leven in een 24-uurs zonritme, en dat is altijd niet even simpel. Dát nu is haar 'straf', want tot haar man (de zon) zal haar begeerte zijn. In de vrouw leeft een instinct dat naar méér vraagt, en dat méér komt via de man tot stand, en is een nageslacht!

De afnemende maan, (menarche = maancyclus 28 dagen) symboliseert chaos, oerinstincten; de wassende maan symboliseert het vrij worden, de groei via extase. Zo is menstruatie -hoe vervelend soms ook voor de vrouw- een natuurlijke gave om tot geestelijke vernieuwing te komen, waarin de hoogste vorm van perfectie uitstraalt middels het vijf dagen durende menstrueren.

Zo is de vrouw de poort tot het voortgaande leven, en draagt die hoogste vorm in zich als een Pentagram. Zij is de enige draagster van het genot, alleen de wijze waarop zij dit genot wil ervaren kan en mag niet zelfbevrediging zijn!

Samenvatting

Huwen is zoveel als eigenaar (meester) worden van een vrouw, Deut.21:13, 24:1. De vrouw werd gekocht of verkocht, Genesis 31:15, veelal dmv een bruidsschat, een som geld. Het geld kom omgezet worden in arbeid. Het huwelijk was een zuiver burgerlijke zaak in Israël, die niet door godsdienstige of staats handelingen werd bezegeld. Er werden wel huwelijkscontracten gemaakt, waarin niet de vrouw, maar de man een verklaring aflegde. In feite trouwt men elkaar, dat wil zeggen, men beloofd elkaar trouw, en daarbij zijn ouders of familieleden getuigen. Scheiden kan, maar is van het begin af niet de bedoeling geweest,

en er moeten goede gronden aanwezig zijn om te mogen scheiden. Hertrouwen is geoorloofd.

